

[Bertel Haarder]

henvisning til noget sådant kan begynde at lave basisuddannelser og rode det hele sammen i en pærevælling, som jeg sagde i det første indlæg. Hr. Alfred Hansen har selvfølgelig ret i, at det er farligt at tolke dette med overgangene og meritoverførslen på den måde, at der så skal laves fælles basisuddannelse hele vejen igennem. Men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det i venstres oplæg til forslaget om ungdomsuddannelserne står meget klart, at meritoverførslen og dette med overgangene for os er et alternativ til tankerne om basisuddannelser; det vil jeg stærkt understrege.

I øvrigt tror jeg, ministeren kan bekræfte, at venstre ikke godkender nogen af de cirkulærer, hun sender ud. Så så de anderledes ud; det kan jeg garantere for.

Ole Vig Jensen (RV):

I sit svar til mig sagde ministeren, at man i forbindelse med overvejelser af en reform af gymnasiet jo ikke bare kunne tage udgangspunkt i kvantitative overvejelser, men selvfølgelig også i kvalitative, og det er jeg ganske enig i. Når jeg gjorde nogle bemærkninger om det kvantitative, hang det sammen med, at vores konstatering frem til i dag har været den, at der i dag går næsten dobbelt så mange i gymnasiet som for blot få år siden, og en så bred rekruttering af elevgrundlaget kan selvfølgelig ikke undgå at øve indflydelse på den daglige undervisning og på de mål, man vil sætte sig i gymnasiet, og derom sagde jeg, at det var en tilstand, jeg ikke troede ville fortsætte op igennem 1980'erne, og jeg forstod, at der allerede nu er tal, der kunne belyse, at der måske oven i købet er ved at være et fald i tilgangen til gymnasiet. Derfor synes jeg netop ikke, at vi skal forhaste os med at fremme en reform ud fra det udgangspunkt. Jeg gætter på, at vi, som jeg også sagde, vil vende tilbage til en tilstand, hvor der vil være det samme antal som det, der søgte gymnasiet tidligere, i det gymnasium, vi vil kende i løbet af nogle år.

Men det skal ikke forhindre, at vi selvfølgelig skal give muligheder for forsøg, og ministeren sagde jo også meget rigtigt, at vi kun derigennem kan få den viden og basis for at foretage mulige fornuftige ændringer. Det er jeg ganske enig i. Jeg vil føje én ting til: netop ved, at vi er åbne over for, at der kan

laves forsøg og udviklingsarbejde på de enkelte gymnasier, har vi også muligheder for at inspirere og engagere dem, der går op i undervisningen i det daglige, såvel elever som lærere, og det mener jeg der er noget værdifuldt ved. Det, vi gerne vil have hånd i hanke med, er forsøg, der skal medføre egentlige ændringer af gymnasielovgivningen; dér vil jeg gerne sikre mig, at der sker en kvalitativ bedømmelse af forsøgene.

Chr. Christensen (KrF):

Jeg har tre bemærkninger til undervisningsministeren. Først vil jeg gerne sige tak til undervisningsministeren for den forståelse, som ministeren gav udtryk for over for vor kristne kulturarv, historien og den nødvendige kundskabsfyldte.

For det andet vil jeg gerne sige, at jeg sagde sådan med hensyn til tilgangen til gymnasierne, at vi fra 20-25 pct. nu nærmer os 40 pct. af en årgangs unge, der søger optagelse på et gymnasium. Det er fuldstændig korrekt, at ministeren her kommer med gennemsnitstal – og jeg tolker tallene som værende gennemsnitstal for hele landet – men det bortforklarer ikke, at vi mange steder ikke bare nærmer os de 40 pct. af en årgang, men har overskredet de 40 pct. af en årgang. Problemet er altså ikke nede på 30 pct.; det er gennemsnittet.

For det tredje nævnte ministeren, at jeg havde lagt en kronik i Kristeligt Dagblad til grund for mit indlæg, og advarede imod, at man tog enkeltstående eksempler frem, fordi det kunne give et skævt billede.

Jeg tog i min afslutning en kronik frem fra Kristeligt Dagblad, som jeg mener understregede det problem, jeg prøver at rejse, og det problem var ikke et tilfældigt eksempel, men var det, jeg havde fornemmet ministeren gik og puslede med. Men det ville da være dejligt, hvis jeg har taget fuldstændig fejl, for så er den nervøsit, jeg gav udtryk for, jo overflødig.

Jeg sagde, at den tendens, der ligger i den gymnasiereform, der åbenbart pusles med i undervisningsministerens regie, nok kan bekymre én, idet den er som skåret efter de nye universitetscentre i Roskilde og Ålborg: en reform, der vil nedbryde faggrænser til fordel for tværfaglig undervisning og afskaffe kundskabsorienteret klasseundervisning til fordel